BU HAFTA, EŞŞEK HERİF CİLDİ'NİN ÜÇÜNCÜ SAYISI
USTURA İLE BİRLİKTE HERKESE ÜCRETSİZ...
Bayinizden istemeyi unutmayın!..

TRABZON!.. KESKİN

USTURA

Sayı:8 ● 4 Kasım 1994 Cuma ● haftada bir kez yayınlanır ● Fiyatı: 15.000 TL (KDV Dahil)

KÖYLÜNÜN GADASINI ALIN!..

Sustuk sustuk, "İt ürür kervan yürür" dedik, ama siz hâlâ susmadınız. Yok köylü üretmiyormuş, köylü senenin yarısı yatıyormuş, köylü okumuyormuş, büyük şehirlerinizi bozuyormuş, köylülükten kurtulamamışız... köylü, köylü, yine köylü... Evet, köylüyüz ve bütün suç bizde. Sizi beslediğimiz, pisliğinizi temizlediğimiz, hakaretlerinize katlandığımız için, türkülerimizi, kültürümüzü kendi kalıplarınıza uydurup ona buna peşkeş çekmenize seyirci kaldığımız için... Eeey Haidi Uluengir'ler, Erdumrul Özgök'ler, Seanan Cheteen'ler, Jem Özeğ'ler, Ahmet Altar'lar, yeni dönem haşpapileri. Bar köşelerinde kestiğiniz ahkâmlarla hergün vatanı bir güzel kurtarırken, bu zırvalardan kazandığınız paralarla hiç üretmeden, sürekli tüketerek afiyetle yaşıyorsunuz. Ama unutmayın, sabrın da bir sonu var.

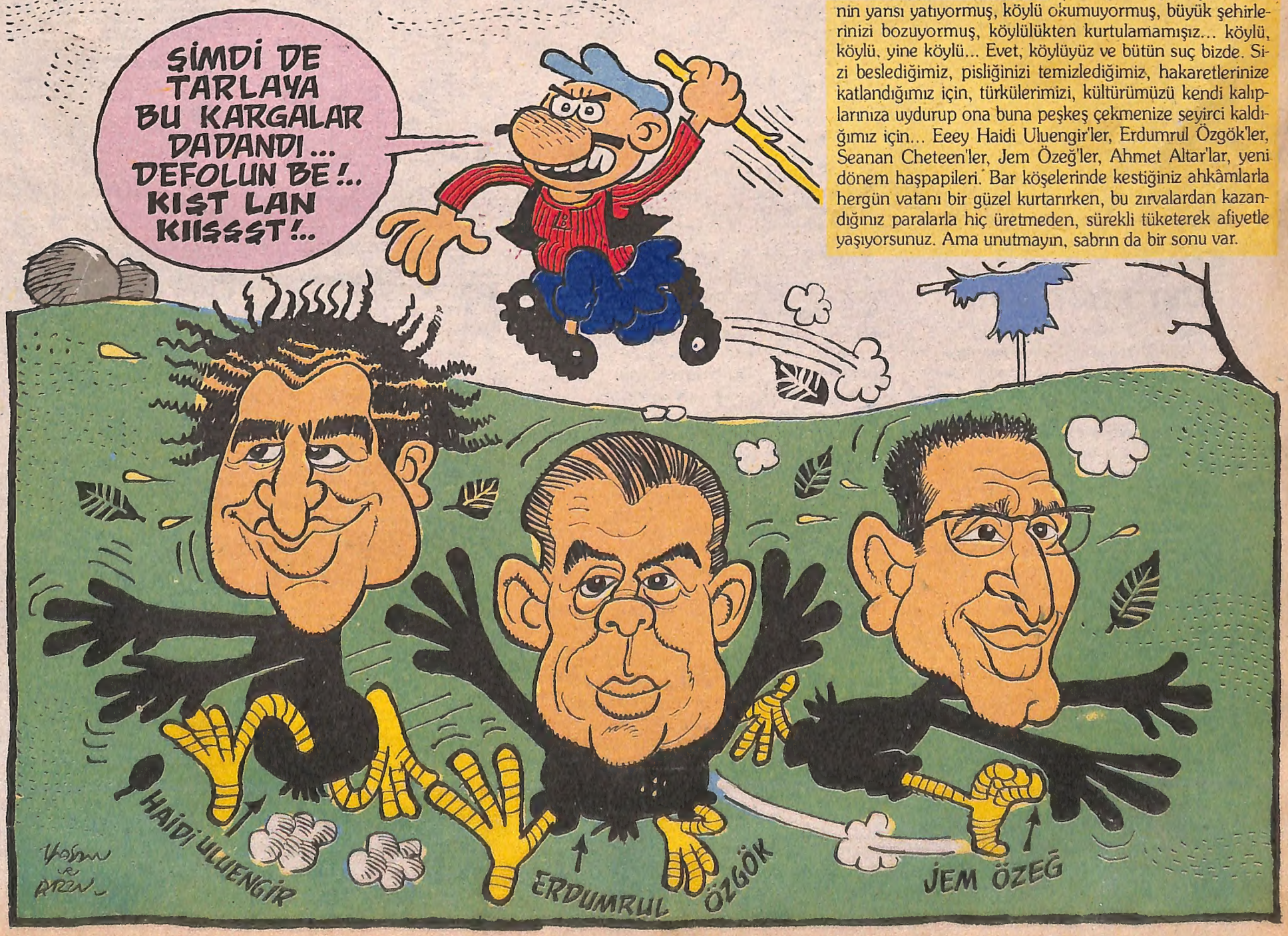

Trabzon helal olsun size... Yüzümüzü güldürdünüz...

EŞŞEK HERİF

Hasan Kaçan

● Sevinen adam...

● Komsudan istek...

● Manavın kıyağı...

● Tehlikeli arzular...

● Memede isyan...

● İmtihan...

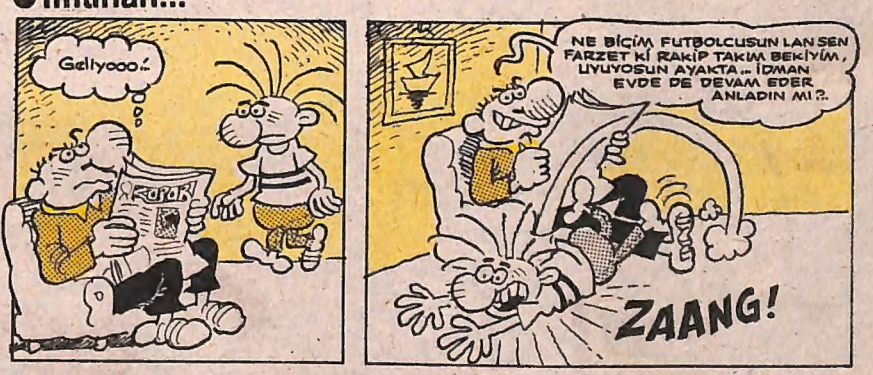

USTURA'DAN...

Merhaba sevgili Usturacılar

Gün geçtikçe daha bi moralleniyoruz nedense. Nedensesi fazla, nedeni belli... Elbette mektuplarınız, fakslarınız morallendiriyor bizi.

Hani birliğindeki asker mektup gelince nasıl mest olur, işte aynı durumdayız. Hatta zaman zaman **"ziyaretçisi gelen asker"** durumunda oluyoruz. Bize getir–götür işlerinde yardımcı, aynı zamanda da yetenekli bir karikatürcü olan Murat kardeşimiz her gün kucak dolusu mektubunuzu taşıyor altı kat yukarıya.

Askerlik dedik de, hakikaten bir anlamda öyleyiz. Haftanın yedi günü **Ustura**'da içtimadayız. Kimi zaman **"çarşı izni"**ne bile çıkamayanlarımız var. Mesela **Vedat Kemer. Vedat** bu hafta **"Eşkiya Arkadaşım"**ın ikinci bölümünü yetiştirebilmek için hiç dışarı çıkamadı. İşimiz askerliğe benziyor da kendimiz pek öyle değiliz. Mesela **"mıntıka temizliği"**ne hiç dikkat etmiyoruz. Klasik **"pasaklı mizah dergisi"** vaziyetlerindeyiz. Bir komutan gelse oyar bizi vallahi.

Bu hafta moralimizi yükselten ikinci olay da **Trabzon**'un **Aston Villa**'yı gagalamasıydı. Hem sevindik, hem çok korktuk. Niye mi?.. Maç biter bitmez dört bir tarafımızdan cayırtılar koptu. **Mecidiyeköy takır takır silah sesleriyle inledi.** Kedimiz **Pırtav** çiçek saksısını kazıp toprağa saklandı. Biz de kendimizi yerlere atıp **"Trabzoon, Trabzooon"** diye bas bas bağırdık yattığımız yerden. Ben hemen **"Gördünüz mü müslümanı, yahudisi, urumu gene birleştiler"** diye klasik ahkâmlarından birini kestim. Bu arada sevinçten olacak bazılarımızın yaptığı iğrenç esprilere bile güldük. Mesela **Yılmaz, "Aston Villa, astım villa oldu"** dedi. **Erdal "Helal Trabzon, Aston Villa'yı astın billa"** dedi... **Akın "Aston Aston şimdi yuttun baston"** dedi... Yani bunun gibi şeyler. Daha fazla söyleyemiycam ama durum böyle oldu.

Evet moralimiz iyi... Bu ay üç–beş kuruş sahibi olabildik... Ama köşe yazarlarımıza daha beş kuruş ödeyemedik. Onların askerliği biter mi be!

Ha bu arada geçen hafta belirttiğimiz gibi çaktırmadan 15.000 lira olduk. Şimdi bu haftanın satış sonuçlarını merakla bekleyeceğiz. Bakalım 15.000 liranın olumsuz etkileri olacak mı?.. Ayrıca olursa olsun be... Ne dedik geçen hafta: **Cephanemiz bitene kadar çarpışacağız.** Hepinizin gözlerinden öpüyoruz.

HASAN KAÇAN

NOT: Cumartesi günlerini saat 10:00–14:00 arası KARİKATÜR EĞİTİMİ ve MİZAH SOHBETLERİ'ne ayırdık. Arzu eden arkadaşlarımızı bekliyoruz. Amacımız USTURA'yı aynı zamanda KENDİ MİZAHÇILARINI YETİŞTİREN BİR OKUL'a dönüştürebilmek. Ustamız OĞUZ ARAL'ın kulakları çınlasın.

Bİ NOT DAHA: EŞŞEK HERİF ALBÜMÜ iki hafta sonra tamamlanmış olacak. Özenle biriktirmeye devam edin. Cilt kapağınız da basılıyor, haberiniz ola.

kahraman asker Mayk Chiller

OKUR: Fokur abi "Mayk Chiller"deki üçüncü karede yazının balonunu çizmeyi unutmuşsun... **FOKUR:** Olur mu abicim, unutur muyum? Bir boşluk olsun, sıkışmasın kare istedim de onun için bunun için...

kafasına göre traş eden en sivil mizah derginiz...

USTURA

● Trabzon, Aston Villa'yı eleyince milletçe sokağa döküldük...

● Hükümetin düşük ücret politikası üniversite öğretim üyelerini isyan ettirdi...

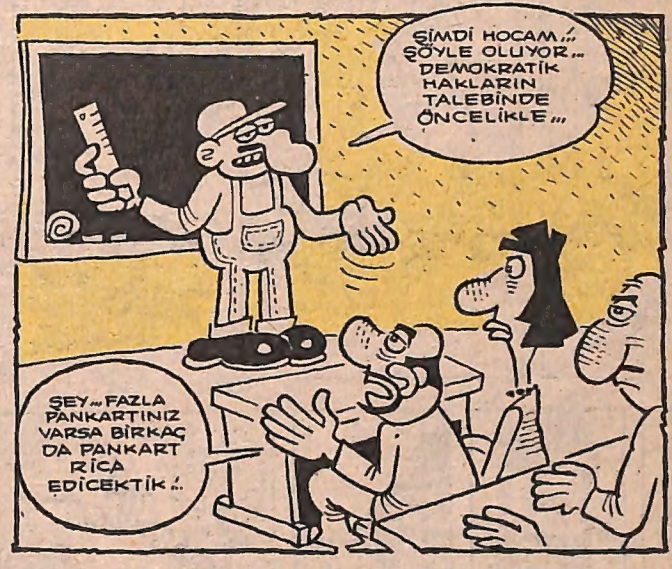

Türk-İş'in yaptırdığı bir araştırmaya göre; Türkiye'deki her 100 işçiden 3'ünün çocuk olduğu ve bu çocukların çoğunluğunun imzalanan onca uluslararası anlaşmaya rağmen 8 saatin üzerinde çalıştırıldığı açıklandı...

● Suskun muhalif Mesut Yılmaz'ın dişi şişti...

● Kitap yasaklayıcı savcının şu sözlerine bakın hele; "Ben kitabın suç unsuru taşıyıp taşımadığını arka sayfasındaki yazıdan anlarım..."

● Cumhuriyet, işgal altındaki topraklarda ulusal kimliğimizi kazanmak için verdiğimiz bağımsızlık savaşıyla kazanılmamış mıydı?.. Peki bu bol "pop"lu Cumhuriyet Bayramı neydi?.. Kimliğimizi gören oldu mu?..

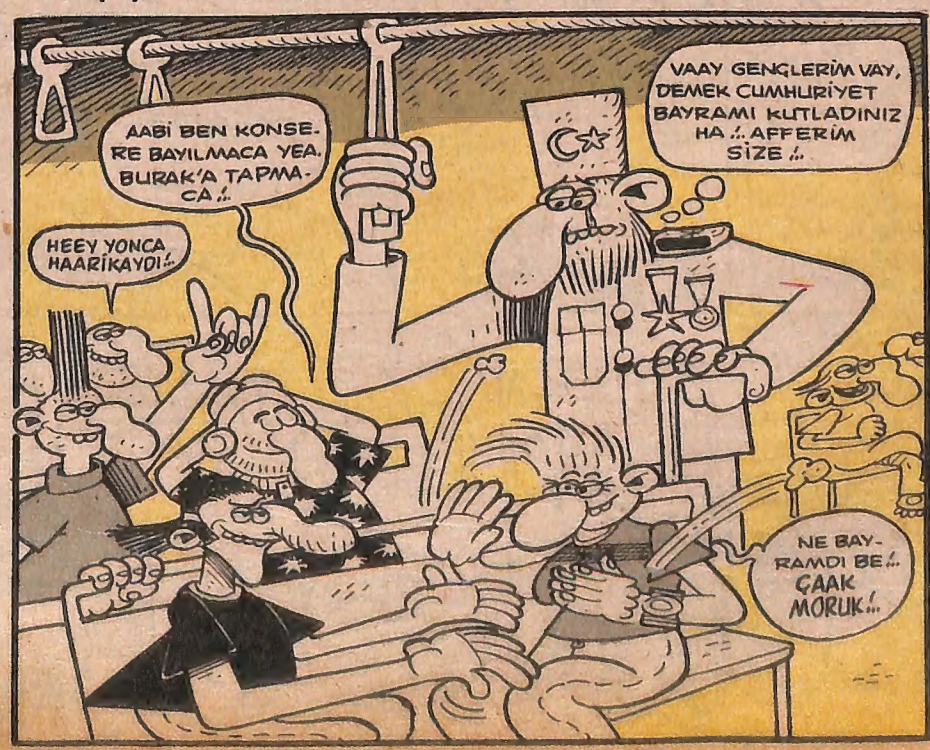

Fakıstura

TÜYAP GELİYOR TÜYAP, YALEL-LEL YALELEL...

TÜYAP BAYRAMINDA (5 kasım'da) KASIM KASIM KASINARAK, YAZARLARIN ELLERİNDEN ÖPÜP, KİTAPLARIMIZI DAHA BİR ALMALI, NE GÜZEL OLMALI.

-Hocam eğitimin özerkleşmesi için eyleme hazırlandım... Kalkabilir miyim?
-Aferin oğlum, peki boykota da çalıştın mı?
-Evet hocam.
-O zaman sana 100 veriyorum, haydi boykota.
-Haydi... Haydi... Haydi...

ÖZERK EĞİTİM

Basketbolumuza üstüradan destek...
-Dergimizde Cem Uygun'un kağıt ve şallı-laz kullanarak yaptığı Potaya, üç sayılık kağıt toplarla atışlarımız isabetlerle sürüyor...

BİNGÖL VE TUNCELİ NORMALE DÖNÜYOR... GERİYE 8 TANE ANORMAL İL KALIYOR... KİŞİ BAŞINA MİLLİ GELİR TIRIS GİDER!..

Haklarımızı bilmek hakkımız, söke söke alamaz isek de Helsinki yurtdaşlar derneğinden kitap halinde alabilmemiz olası...

KRİSTS KRZYESŞ (Bu da olmadı)
AMAAN YAZAMADIM BEN BUNU: KİSTOF KİSLOVSKİ'NİN (oh bee) MAVİ FİLM! GÜZELLİĞİ VİZYONDA, İNSANIN ZAMAN ZAMAN DÜŞTÜĞÜ BOŞLUĞU GÖRSELLİĞE TAŞIMA HOŞLUĞUYLA... BUNUN BİZDE KIRMIZISI VE BEYAZI DA VAR, İNŞALLAH YOLDA...

Şimdi de leblebi-ne lotarya...
-Cimbom-Göteb takımını...
Hasanca: 1-0
Ahmetçe: GASSARAY YENİLİR...
Erdalca: 1-3
Şevkiçe: 0-2
(Bu ceseratli tahminler biz hayıdeyken gün ışığına çıkacak...) Bence leblebiler yenicek...

böcekistan

Dağıstan Çetinkaya

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

Arkadaşlar...

Merhabalar sevgili okuyucular. Hepiniz biliyorsunuz bundan yaklaşık yedi-sekiz hafta önce bir mizah dergisi çıktı. Adı **Ustura**. İşte gördüğünüz gibi bu dergide çalışıyorum. Aynı eskiden diğer dergilerde nasıl çalışıyorsam. Tabi diğer dergilerden benim için farklı tarafı, biraz daha fazla çalışmam. **Hiçbir mizah dergisinde bu denli yoğun çalışmamıştım.** Ustura dergisini çıkaran bir avuç arkadaşız. Bu dergide bulunma nedenimiz defalarca yazıldı, şimdi tekrar etmem gereksiz. Kısaca; iyiliğin, doğruluğun, dürüstlüğün beş para etmez hale geldiği günümüzde, bu değerlere tamamen yokolmadan bir omuz atmak bizimkisi.

Geçenlerde ilk defa biraz boş kaldım. Canım **Taksim**'e **İstiklal Caddesi**'sine çıkıp, gezip tozmak, eski arkadaşlarımı görmek istedi. Ne de olsa **Taksim, İstiklal Caddesi, Cihangir** benim eski mekânım. Bir çok tanıdığım ahbabım var. **Taksim**'e çıktım, dolaştım. **İstiklal Caddesi**'nde birkaç arkadaşımı gördüm. Girdik bir yere, birşeyler içtik, konuştuk, sohbet ettik. Bayağı iyi oldu benim için. Gece geç saatlerde **Kemancı Bar**'a gittim. Orada da tanıdık görme ihtimali vardı. Dostlarımı görmek çok sevindiriyordu beni. Neyse, **Kemancı**'ya girişte eski dostum **Kemal Aratan**'ı gördüm. Kız arkadaşlarıyla **Kemancı**'nın en sakin yerinde oturuyordu. **Selam verdim, selamımı almadı.** Kullanmıştım. Neyse yanlarına gittim, **Kemal**'in yanına oturdum. Ben muhabbet ederiz, konuşuruz, dertleşiriz sanıyordum, ama yanılmışım. **Kemal** kulağıma eğilerek **"Arkadaşlığını, dostluğunu al, çek git buradan"** dedi. Hiç bir anlam verememiştim. Senelerin dostuyduk. Evet, bazen onun da benim de patavatsızlıklarımız olmuştu. Ama bu denli bir şeyi **Kemal**'den ilk defa duyuyordum. Heyecanlandım ve üzüldüm. **Kemal** benim **Ustura** mizah dergisinde çalışmama çok bozulmuştu. Nasıl olur da bu dergide çalışabilirdim? Ben böyle bir adam değildim ona göre. Çünkü **Ustura, Kemal**'e göre dincilerin çıkardığı, desteklediği, hatta **Suudi Arabistan** destekli bir dergiydi. Yani ben **Ustura**'da çalıştığım halde bunlardan habersizdim ama **Kemal** herşeyi biliyordu. **Kemal**'i ben nasıl tanımıştım, o bana nasıl davranıyordu... Allahım bir defa daha hayalkırıklığı.

Evet, **Ustura**'da çalışmaktan, buradaki arkadaşlarla birlikte olmaktan zevk alıyorum. 6 katlı asansörsüz bir apartmanın en üst katına günde 5 kere inip çıkıyorum. Hergün ellibin liralık yemek fişini kullanıp, karnımı doyuruyorum. Aylardır cebime doğru dürüst para girmedi. Ama hiçbir önemi yok ki bunların. Ben keyif alıyorum yaptığım işten. Başkasının hoşuna gitse de gitmese de bu böyle.

Başka insanları geri kafalılıkla suçlayan çokbilmişler! Önyargılarla hiçbir yere varamazsınız. Sizin düşündüğünüz size aittir, kimseyi bağlamaz. **"Özgürlük, hak, adalet"** demeyin bana, hepinizi tanıyorum. **Sizler bunalımlarınızı, baskın yüreklerinizi paylaşacak adam arıyorsunuz.** Benim 10 yıllık arkadaşım kalkıyor, bana böyle davranıyor, beni **Kemancı**'dan kovuyor, beni döveceğini söylüyor. **Ne yapmışım ben? Hiç, sadece Ustura'da çalışıyorum.**

Kızdım **Kemal**'e. Sonra da kızdığım için kendime kızdım. Aman canım ne yapalım, o da öyle biri. Ne derse, ne söylerse söylesin o benim bir dostum. Bu arada **Hıbır**'daki arkadaşlarım, son güne kadar güle oynaya vakit geçirdiğimiz dostlarım. Ne oldu onlara, yoklar mıydı? Hayal miydi o yaşananlar? Ne anyorsunuz, ne soruyorsunuz. Hadi bazılarınız yolda görüyor, görmemezlikten geliyor. Ama **Atilla abi, Tamer, Aptülika**, ne oldu sizlere? **Birşey mi yaptım sizlere? Carlos** muyum ben? Anlamıyorum, vallahi anlamıyorum. Bazen (şu sıralar sıklaştı) diyorum ki, keşke ölsem de böyle şeyleri görmesem. Hadi hoşçakalın. **(Atilla abi, Tamer; 3 Kasım Perşembe mesai saatinden sonra Kaktüs'e gelin. Şükrü abi de gelicek. Neskafe ısmarlıyacağım. Unutmayın 3 Kasım...)**

Garibesk

Mustafa Eui

Mistik Hikâyeler

EŞKİYA ARKADAŞIM

Çizen: Vedat Kemer

ÖZET: Demir Mehmet'i evine kadar takip eden Eşkiya Cudaroğlu, kendisinin de şeyh tarafından dergâha alınmasını ister...

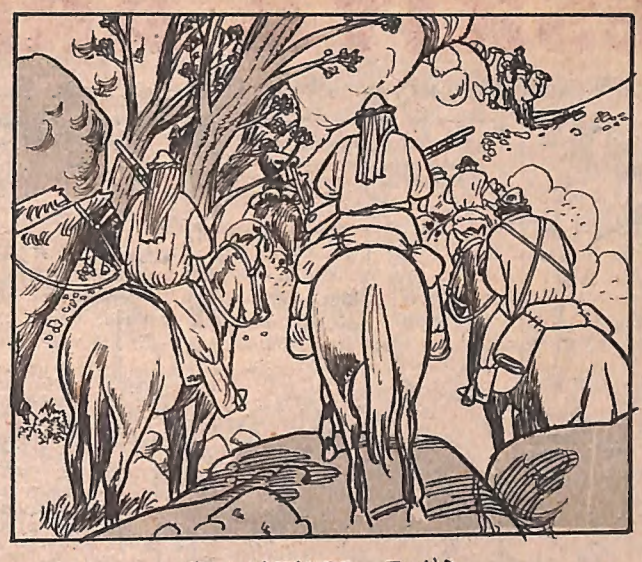

Devamı haftaya..

ÇATAL MAKAS

AKIN ÇAVDARLI

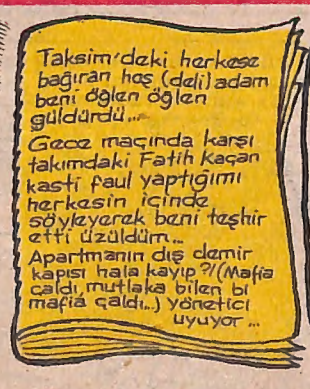

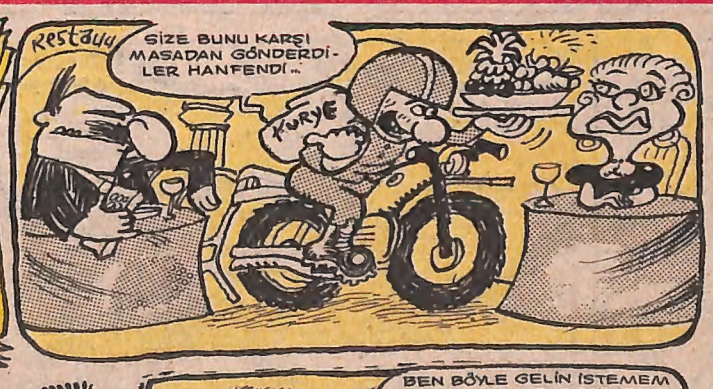

ORAN PANBUK: Yeni Oran abimiz, yazdı yeni kitap, belli oldu ak kitap, kara kitap... Az okuyan milletin çok okuyan ahvadı... Medya sevdi onu, darısı hapisteki yazarların başına...

OKUR.. FOKUR... KUR... OKUR... UR... KUR...

OKUR: Ben geldim abi! FOKUR: Aman hoşgeldin velinimetim, gün boyu sadelik ve güzelliğim **OKUR: Şimdi bi dakika dikkatim dağılmadan sorayım abi; baksana köşede tam beş adet kadın var, dergideki okuyucu başına düşen kadın miktarını arttırmışsın FOKUR:** Aaa! Öyle mi olmuş, espri gerektirdi, onun için, bunun için **OKUR: Hayır kulağıma bir geyik geldi de "Aabi Ustura'da kadın çizmek mekruhmuş" felan diye de onun için şeyettim FOKUR:** Müsadenle bir geriden gülebilir miyim? Sağol. Bak abicim, motor kuryeli karikatürün altındaki Eskimo espirisinde zenci ve çıplak bir kadın var. Eee biz o zaman tabu mu kırdık yani? **OKUR: Neyse abi unutmadan bir şeye dikkat çekeyim; kutuplu karikatürde yerdeki balık nasıl öyle duruyo? Saplanmış olan okun öbür kısmı yok mu? FOKUR:** Ay ay ay! Nasıl gördün be, haklısın tabi. Ben, şey, ee... Okun öbür kısmını fok yedi. Evet, evet fok yedi! Başka? **OKUR:** Abi sen de herşeye bir kulp buluyorsun. Ben hiç haklı çıkmayacak mıyım? **FOKUR:** Zannetmiyorum, yardım almak serbest. **OKUR:** İyi o zaman ben bir de diğer okurlara sorayım, görüşürüz...

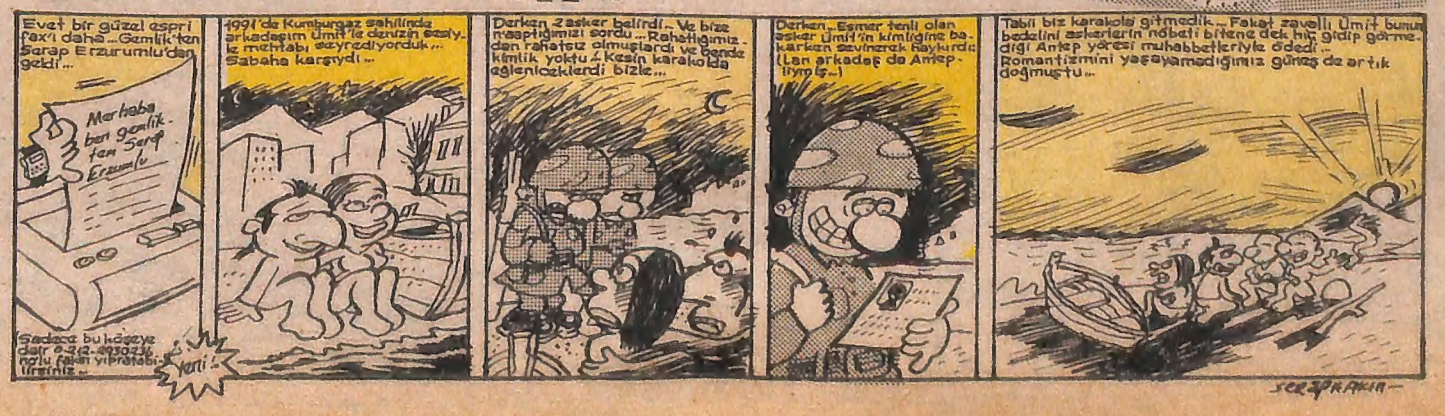

● Kente adını veren balığın ilk günlerdeki hali...

10 BALIKESİR

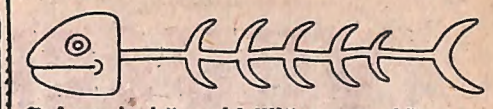

● Aynı balığın, kirliliğe esir düşmesinden sonraki "balık-esir" hali...

BİR SANAYİ MASALI: Bir varmış, bir yokmuş. Balıkesir'de bir fabrika kurulmuş, adı Bağfaş'mış bu fabrikanın. Gel zaman git zaman Bağfaş'ın atıkları denizi, dumanı insanları kirletir olmuş. Balıklar dillenip; "biz kirli denizin balığı olmayız" demiş ve çekip gitmişler. Ama insanlar onlar kadar özgür değilmiş, fabrikanın dibinde, Edincik'te yaşamışlar herşeye rağmen. Boğazlarından ciğerlerine giren dumanlar, onları felç etmiş bir bir. Felç olan insanlar susmuş, fabrika patronu susmuş. Balıklar dillenmiş, onlar susmuş...

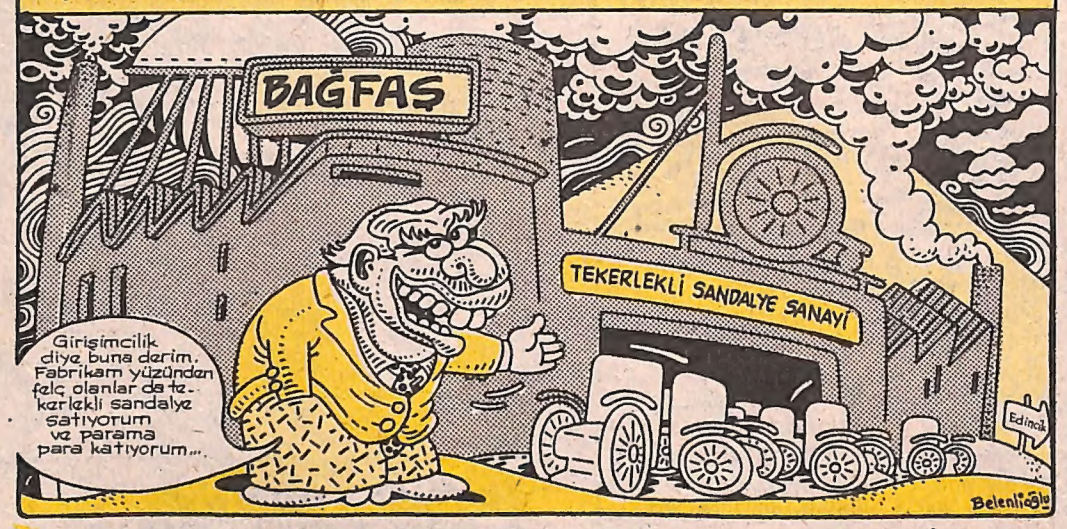

● Türkiye'nin dört bir yanındaki il olma kavgaları, Balıkesir'de de var... Bandırma yıllardır "İl olucam" diye çırpınır durur...

Sinirli bir Bandırmalı, eğitilmiş bir eşşekten daha bilgedir...

Bir Bandırma Atasözü

● Susurluk'un bi Deli Tahsin'i, bi de köpüklü ayranı meşhurdur... Tahsin seçimi kaybetti gitti, bi tek ayran kaldı geriye...

● Geçtiğimiz yaz orman yangınları kasıp kavurdu ortalığı...

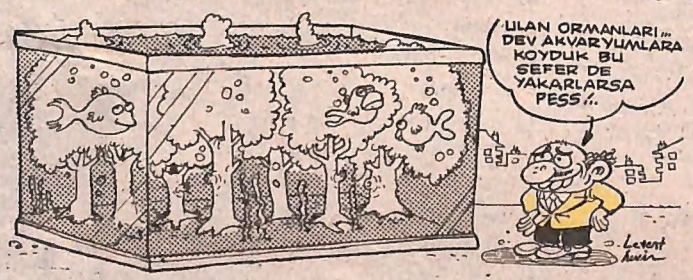

● Manyas Gölü'nün üzerinde bulunan Kuş Cenneti'ndeki kuşlar, gölün kıyısında bulunan havaalanı nedeniyle "cehennem azabı" yaşıyor...

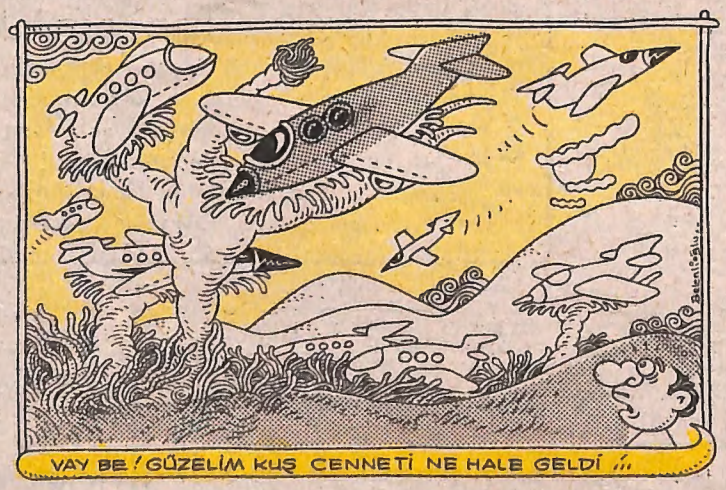

● Zeytincilik önemli bi gelir kaynağıdır bizim buralarda... Ama arazi sahipleri için tabi... Irgatlar yine ırgat gibi yaşar...

MERAKLISINA NOTLAR

Kurtdereli, Sabri Acar, Nazmi Uzun bizim buraların yetiştirdiği ünlü başpehlivanlar... Ancak hızla değişen dünyanın merdaneleri, yağlı güreşleri "out" yapınca bu insanlar da unutulup gidiverdi...

Yağlı güreşlerin tekrar popüler olması mümkün oysa... Medya şu işe bi el atsa, Yudum yağını sürüp yükselen (uçan) bir pehlivan reklamı çekse, yağlı güreşler nasıl da popüler olur, "in" haline gelir... Di mi arkadaşlar?..

Erdek ve Avşa son yıllarda mafya hesaplaşmalarının savaş yeri haline gelmeye başladı. Babalar kapışıp duruyor, silahlar patlıyor, bıçaklar çekiliyor...

Turizme zarar mı verir peki tüm bunlar?.. Hayır!..

Akıllıca bir yatırım yapıldığında, macera için Afrika'ya giden turistler, Erdek ve Avşa'ya çekilebilir... Mümkündür bu!.. Böylesine vahşi ortamda yapacakları tatil, onlara Afrika'yı aratmayacak ve ülkemizi dövize boğacaktır.

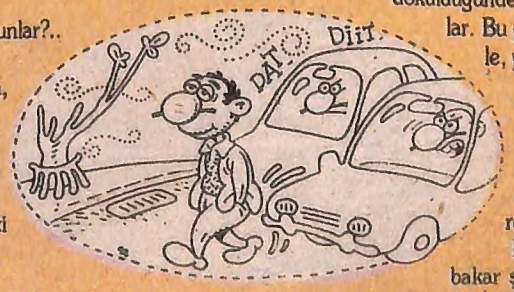

• • •

Eğer ki trafiğin içinde, yol ortasından birini görürseniz bilin ki, bu bir Bandırmalı'dır. Bu kentin insanı yol ortasından gitmeyi sever.

Ancak özel durumlar hariç tabi... Mesela, hak arayan yollara döküldüğünde onlar kenara çekilir, kaldırıma çıkarlar. Bu gibi durumlarda Bandırmalı olmak bile, yolun ortasından gitmeye yetmez...

• • •

Ayvalık'ta tütün deposu olarak kullanılan bir kilise var. Kente gelen turistler, demir parmaklıkların ardından tütün balyalarının örttüğü kilise resimlerini seyrederler, hüzünle...

Depoda çalışan tütün işçisi de onlara bakar şaşkın şaşkın... Türk tütününün tüm dünyada nasıl da böyle hayranlık uyandırabildiğini anlamaya çalışır...

YÜKSELEN DEĞERLER

HAFTANIN FİLMİ

KAHRAMANLAR KÖTÜ YOLA DÜŞTÜ

Ülkemizin güzide mizah dergilerinden Le-Man'ın alt katı bar haline dönüştürülünce, Le-Man'ın kahramanları, "fırsat bu fırsattır" deyip isim haklarını barmene sattılar. Yıllardır üstüne çalışılmış, halkın gözünde canlı birer varlık haline gelmiş çizgiler, artık ciks muhabbetlerinde kokteyl tarifi olarak hatırlanacaklar. Kaypak karakteriyle tanınan bazı kahramanların bu duruma sevindiği gözlenirken, Hain Evlat Ökkeş'in kârdan hisse istediği, Bezgin Bekir'in ise çini mürekkebinden bir damla gözyaşı döktüğü öğrenildi.

Çizerlere önerimiz; artık yeni bir tip yaratırken bir zahmet alt kata inip barmene danışın. Piyasayı tanıyan barmenle takım çalışması yapın. Ya da satışlara ivme kazandırmak için yeni kahramanlara "Rakı", "Tekila" gibi adlar koyun, sürümden kazanırsınız. Hadi kolay gelsin.

MÂNİYE DİK

Yükselen değerlerin bir şeyleri tahrip ettiğini her fırsatta söylüyoruz, siz de abartıyoruz sanıyorsunuz ama vallahi gerçek. Bakın geçen gün **"diş dostu"** bir cikletin içinden ne çıktı.

Hep boş ambar boş kile
Daha ne kadar sürer bu aile

Beklenmedik bi
Parayı hemen y

Bu mâniyi yaza
mak hesabıyla hec
pamadığını görüyo
çası, halkın nabzın
bu alanda bir çığır
meden edemeyece

● Görmemişin teknolojisi olmuş, tutmuş ne işler

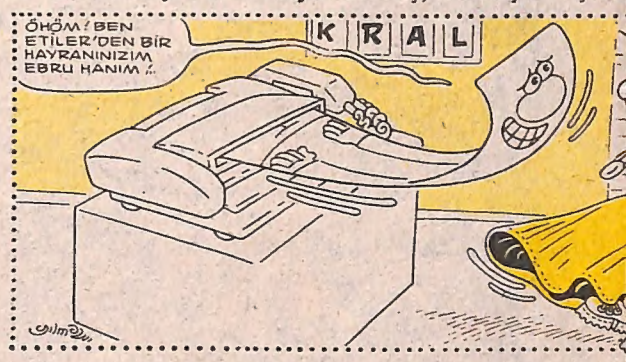

TEMPO'YA GÖRE GECEKONDUCULAR 2010 YILININ TRİLY

Gecekonducular durmayın, köye haber salın, hemen gelsinler. Zaman kaybetmesinler sakın. Geleceğin trilyonerleri arasına katılmak için daha ne bekliyorlar? Yoksa okumadınız mı? Derginiz Tempo'ya göre yakında trilyoner olacak, sabit pazara smokin giyip gideceksiniz. "Ulan, trilyoner adamın sabit pazar'da işi ne, süper ğısı kurtarmaz" demeyin. Siz trilyoner olduğunuzda ekm TL civarında, şimdiki zenginler de dolar trilyoneri olacağ lar pek değişmeyecek. Siz en iyisi hemen bir tempo alın, tına koyup rüyaya yatın. Bundan sonra öyle herkesle sa kendinizi ağırdan satın. Gidin devlet bankalarından kredi olunca ödersiniz nasılsa. Aranızda üçün beşin lafı mı olur?

● **Yeni Demokrasi Hareketi'nin medyatik lideri Cim Boyner, kanal kanal dolaşıp "dahice" projelerini pazarlıyor... Cim iktidar olursa daha "dahice" sömürüleceğiz, tek fark bu olacak...**

NECMEDDİN HODJA

Türkiye'de son yıllarda —kim düğmeye nerede, ne zaman bastı bilinmez— bir imaj modası yaşanıyor. Siyasi partiler de bundan payını alıyor elbette. İmaj, kitleselleşme için gerekli görülüyor. **Ecevit**, Türkçülük'ten dem vururken, Amerikan patentli Başbakan **"ezan sesi"**ni dilinden düşürmüyor. **MHP**, liberal ekonomiyi aslanlar gibi savunurken, **Türkeş**, **Nazım**'dan şiirler okuyor. **SHP** gibi solun temsilcisi olduğunu iddia eden bir parti özelleştirmeye bir an önce imza koymaya can atıyor. Tüm siyasi partileri **"Batı taklitçisi"** ve **"sistem partileri"** olmakla suçlayan **Erbakan Hodja** da; **ABD**'li üst düzey yetkililerle görüşüp, hiç birinin Refah'tan tedirginlik duymadığını ifade ediyor...

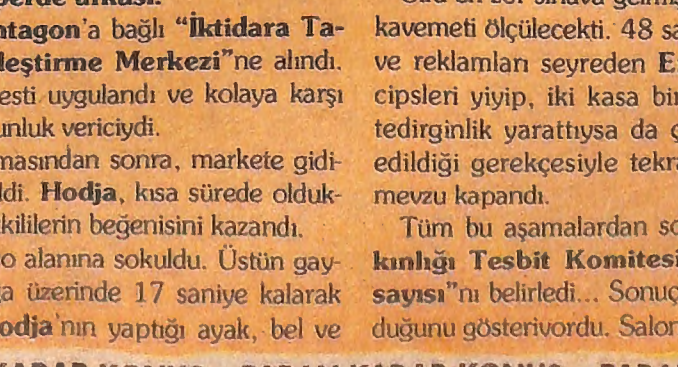

Peki, **Hodja** bu güvenceyi Amerikalılar'dan nasıl aldı?.. Başından neler geçti?.. Ağzıyla kuş mu tuttu?..

İşte olaylı ABD gezisinin perde arkası:

Gezinin ilk günü **Hodja**, **Pentagon**'a bağlı **"İktidara Talip Adayları Seçme ve Yerleştirme Merkezi"**ne alındı. Burada kendisine derhal kola testi uygulandı ve kolaya karşı tepkisi ölçüldü. Sonuçlar memnunluk vericiydi.

Bu aşamanın başarıyla atlatılmasından sonra, markete gidilerek **"tüketim hızı"** tesbit edildi. **Hodja**, kısa sürede oldukça yüklü bir alışveriş yaparak yetkililerin beğenisini kazandı.

Marketten çıkan **Hodja**, rodeo alanına sokuldu. Üstün gayreti ve kıvraklığı sayesinde, boğa üzerinde 17 saniye kalarak kırılması güç bir rekor kırdı. **Hodja**'nın yaptığı ayak, bel ve gerdan oyunları
ra uğrayan boğ
ruma Cemiyeti'
örgütler ayaklan

Daha sonra
ti"ne giren **Hod**
ta 6 hamburger
eseburger'i iki
"daha yok mu

masa, konuyla ilgili çevrelerce siyasi bir mesa
dirildi ve tam puan aldı.

Sıra en zor sınava gelmişti. **Hodja**'nın tele
kavemeti ölçülecekti. 48 saat gözünü kırpma
ve reklamları seyreden **Erbakan**'ın kendi
cipsleri yiyip, iki kasa birayı çaktırmadan
tedirginlik yarattıysa da çevreci örgütlerin
edildiği gerekçesiyle tekrar ayaklanması
mevzu kapandı.

Tüm bu aşamalardan sonra toplanan **"A**
kınlığı Tesbit Komitesi" Hodja'nın **"T**
sayısı"nı belirledi... Sonuçlar **Hodja**'nın gü
duğunu gösteriyordu. Salon gözyaşları içinde

● İSMAR'da hırsız çocuğu çengele astılar...

Sefaköy İSMAR CENTER'da kalem çalan bir çocuk hırkasından çengele asılıp tokatlandı. Ayrıca eline de, üstünde "Ben hırsızım" yazılı büyük bir beyaz kağıt tutuşturulup bir süre bu şekilde teşhir edildi.

İsmar'da hırsız çocuğu çengele astılar!

...sızlığın savunulacak yanı olamaz, ancak büyük süpermarketleri ...korumanın yöntemi de, "çocuğu çengele asmak" olmamalı!

Bununla da yetinmeyerek, ...tokatlamaya başladı. Hırsızı ...mış olacak ki, beyaz bir ...büyük harflerle "BEN ...yazdırarak, ...tuşturdu. ...tu.

İstanbul Marketler Birliği'nin de başkanı olduğunu öğrendik. Görüşmemiz sırasında olayın doğruluğunu aynen kabul eden Arslan, "kırmızı kazaklı" şahsın da kendisi olduğunu söyledi. "5 - 6 kişilerdi, korumalar birini tutabildi. ...ileri kaçtı," diyen Arslan, ...Toplumu kötü örnek ...tokatladığını ve

Ömrümüz sizin pervasızca, sorumsuzca ve vahşice hareketlerde bulunabildiğiniz ve özellikle insan onuru ve ruhunu hedef alan yakıcı bir döneme denk düşüyor. Meydan sizin. Ezilenlere, sahipsizlere, tutunamayanlara, kolu kanadı kırıklara çullanmaya devam edin. Gün sizin gününüz, zaman sizin zamanınız. Ruhunuz uzun bir süredir zulme endeksli; daha da gaddar olma devridir. Devam edin!

Büyük marketlerinizin kaç kutu deterjanı kirlenmiş ruhunuzu temizleyebilir ki artık! Devam edin!

O "dev" alışveriş merkezinizde, o "cüce" beyinlerinizle sadece tüketim maddelerini filan değil, aynı zamanda insanlığınızı da toptan ve parakende sattığınızı anlayamayacak kadar zebani kafalısınız artık! Devam edin!

Küçük hırsızların çaresiz ve bir o kadar da masum dünyalarına hep o kötü elinizi uzatacaksınız siz ve ömrünüz "büyük hırsızları" alkışlamakla geçecek. Durmayın, devam edin!

Kitap okumak mı? bööğk... Zaman kaybı... Fakat çok gerekiyorsa lococca üstadın "insan söğüşleme sanatı"nı anlattığı "Milyarder Olma Sanatı"nı okurum...

● Tek bi derdimiz var; Avrupalılaşmak, onlara entegre olmak....

● "Amerika'ya gitmeden iktidara yürünür mü a be Hodja!.." telkinlerini dikkate alan Hodja, sonunda ABD'ye gitti ve icazet alıp geldi... Eee... Hodja'nın mitinglerinde Amerikan bayrağı da yakılmaz artık...

Sokak Lambası

Turgut Yılmaz

PARAN KADAR KONUŞ... PARAN KADAR KONUŞ... PARAN KADAR KONUŞ... PARAN KADAR KONUŞ... PARAN KADAR KONUŞ...

METİN KAÇAN

beyaz dubard

Oduncunun çocuğu

Arabalar, tilkiler, kargalar, martılar ve insanlar bembeyaz olmuştu; kar yağıyordu. Kar psikopatça, manyakça ve pervasızca yağıyordu. Fiikri okul çantasını kızak yapmış kayıyordu. Hayat Bilgisi kitabının içine hain kar taneleri doluyor, matematik kitabının içinden bir takım problemleri çözerek çıkıyorlardı. Fikri, kar manyağı şahsiyet, çizgileriyle tüm kenti güldüren iskelet delikanlı. Elbiseleri su alana kadar kaydıktan sonra eve gitme planı yapabilen ördek şahıs. Babasının oduncu dükkanına gelene kadar etrafı hafif buz tutmuştu, sancıdan üşüyecek dermanı bile kalmamıştı.

Babası İstanbul'a geleli yirmi sene olmuştu ama lüferi, kofanayı, bifteği, şanzımanı ve dikiz aynasını tanımıyordu. Odunları ıslatıyor, ağırlaştırıyor ve gülerek satıyordu. Hiç sebep yokken oğullarını dövmek için zemin yaratabilen kansız bir babaydı. Küçücük dükkanında mangalını yakmış odunlara yaslanmış sigarasını içiyordu. Siyah, korkutucu kara gözleriyle baltanın ucunu biliyordu. -İşi biliyordu.

— Gavur çocuğu bu halin ne? Güzelim elbiselerini niye ısladın, pestiil gafalı.

— Babacığım vallahi düştüm, donuyorum bırak eve gideyim.

— Şimdi seni ısıtırım, alev alev yanar dumanların bile çıkar.

Oduncu, oğluna ıslanmış bir odun parçasıyla girişmeye başladı. Gökteki kara bulutlar ve bulutların arkasına gizlenmiş güneş olayı ince bir tül perdeden seyre koyuldu. Sopa bir iniyor bir kalkıyor, Fikri'nin kaburga kemikleri mosmor oluyordu. Kemikleri ısınan her insan gibi kaçtı. Pek uzağa değil, arkadaşının babasının berber dükkanına. Oduncu da peşinden uçtu. Kavgayı kimse ayıramıyordu. Güneş çıkmış, tabiat yeterince kıyak yapmıştı.

— Bırak çocuğu hemşerim, suçu ne ki böyle imansızca vuruyon?

— Yini aldığım çantayı bile mahvetmiş cibilliyetsiz. Dutmayın iki dene de gafasına çarpıyım.

— Boşver abi çocuktur elleme, büyüyünce utanırsın, elleme çocuğa.

Israrlar, temkinler, teskinler Fikri'yi bir defalık daha babasının elinden kurtarmıştı. Fikri ertesi gün okula gitmekten vazgeçip arkadaşıyla komik resimler çizdi, yeni bir hayat yakalamışlardı. Çıldırarak çiziyorlardı. Dünyada ilk defa bir kağıt parçası iki çizerinden memnun kalıyordu. Bu defa iki çocuğun babası aynı anda okulu kıran çocuklarını dövmek için gözleriyle karar verip elleriyle onayladılar. Odun Fikri'nin kafasında yükseliyor, Hakan'ın sırtında iniyordu. Bu muhteşem dayaktan sonra iki çocuk da okuldan ayrıldı. Fikri kağıt üzerindeki komik çizgileri tahta parçalarının üzerine çizip oymacılık zanaatına yeni bir boyut kazandırdı. Evlerin salonlarına, Fikri'nin güneş şeklindeki sehpaları, tavşan kılığındaki sandalyeleri, ördek şeklindeki koltuk takımları oturmaya başladı.

Berberin oğlu Hakan ise işi ilerletip babasının komik ve hüzünlü durumlarını abartarak, mizah dergilerinde ekmek buldu. Kız buldu; hayat buldu. Yıllar sonra iki arkadaş karşılaşıp "Babalarımız bizi ne biçim dövüyordu." diye makara yaptılar. Babalar yıllar önce konuşmuşlardı. "Bunları eşşek sudan gelene kadar dövmezsek adam olmazlar." Yıllardır olayları pencereden kesen iki başörtülü anne olanlara bakıp kahkahalarla gülüyorlar, başörtülerini ağızlarına tutup sıntıyorlardı.

Hayattan kırmızı kart görenlerin sayfasıdır

BEN DEMEDUM Mİ?

Geçen hafta futbolun beşiğini tıngur mıngur kimin salladığı belli olacak demuştim... Haçan gördünüz mü tüm maçlar sırasında kahvede, sokakta bize destek olan Beşuktaş, Gaassaray ve Fenerlulere en kılçıklı selam sevgilerumu sallarum...

HAFTANIN PANORAMASI

Haftanın Takımı: Gaziantepspor

35 derece sıcakta maç seyreden İzmirlileri biraz serinletmek için bütün toplara yol verip 5 gol yiyen Antepliler haftanın en kıyak takımı seçildi...

Haftanın Hakemi: Veysi Kalıp

Yardımcılarının kelek yönetimlerinden, zırt pırt bayrak kaldırmalarından bıkan Veysi, 2. yarıya çıkarken taktığı at gözlüğü sayesinde mis gibi bir maç yönetti...

Haftanın Yarabantı:

Galatasaray maçında 74. dakikada Saffet'in ayağına çok şık bir şekilde yapışan yarabantı, haftanın yarabantı seçildi...

Haftanın Direği:

Ali Sami Yen'in caddeye bakan direği

Bir direk maça bu kadar ağırlığını koyar... Maç boyunca üç tane % 100 golü engelleyen direk yılın direği olmaya aday...

● Rahatlık güzel, hoş da, böyle Agop'un Meyhanesi gibi takılmak ne iş...

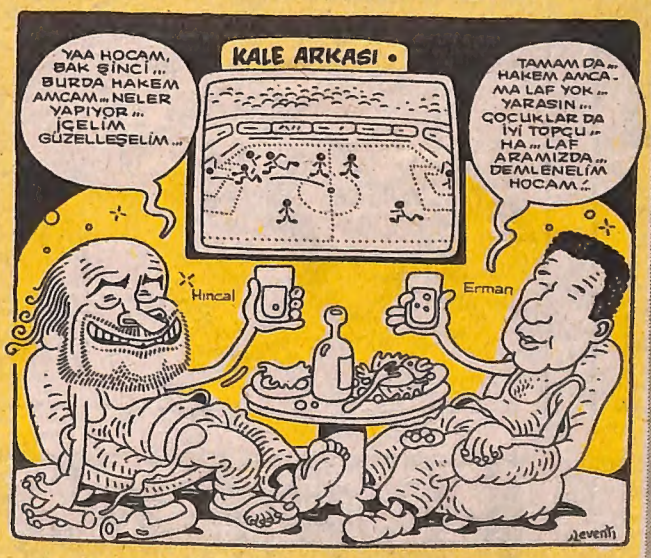

● Saffet markaj dinlemez...

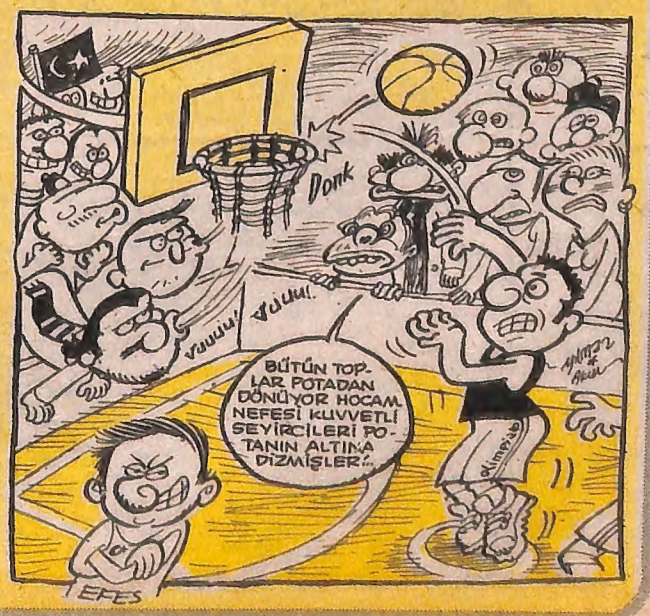

FATİH KAÇAN

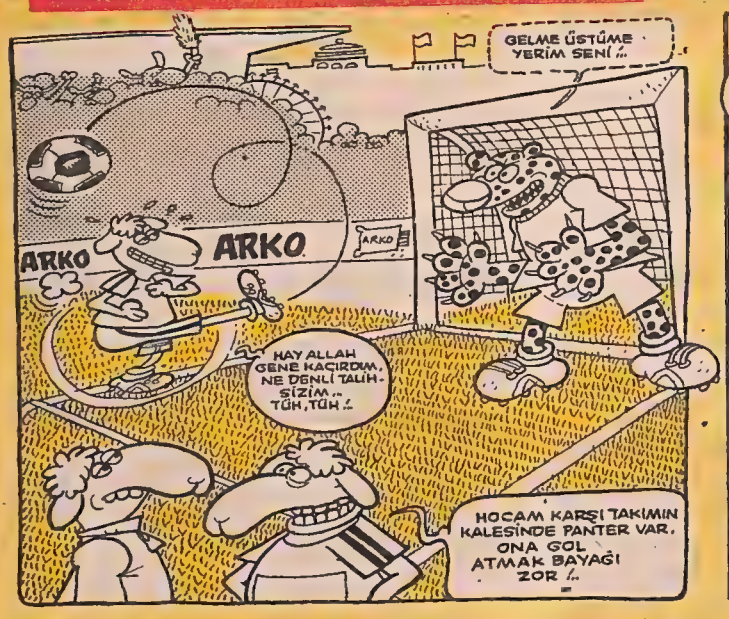

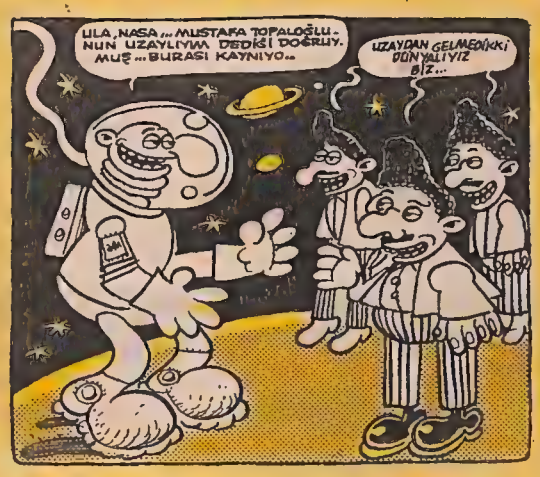

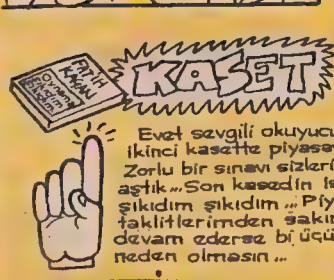

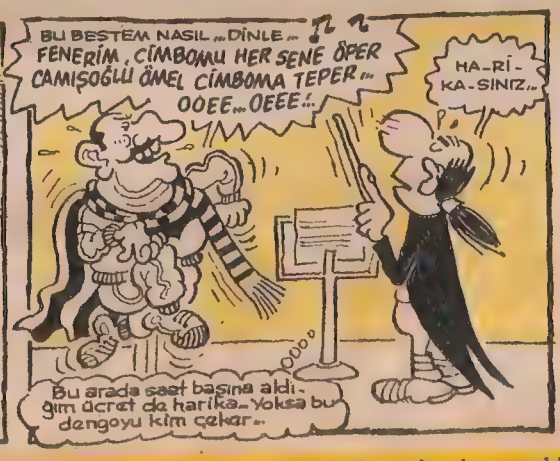

OKUR: Benden kaçmaz abi. Fatik'in köşesinin alt soldaki karikatüründe aynaya bakan adamın orjinalinde 8 saç teli varken aynadaki aksinde 5 tel var.. **FOKUR:** Ama çok abarttın be abi... Çok kıl bi hata buldun ki kaale alınır gibi değil... **OKUR:** Tamam tamam tamam...

ENSE TRAŞI

ULVİ ALACAKAPTAN

Misafir Ne Yer?

Dağın eteğinde bir kulübe, kapı vurulur, açarlar, bir bakarlar ki yaşlıca bir zât:

—Selamünaleyküm, ben Tanrı misafiriyim.

—Aleykümselam, buyrun.

Misafir geçer içeri, daha köşe minderine temas eder etmez:

—Yol da acıktırıyor hani insanı.

Evin hanımı hemen koşturur, peynir-ekmek buluşturur. Aradan bir saat geçmemiştir, misafir mızırdanır:

—Sizde öğle yemeği epeyi geç yeniyor herhal?

—Yok canım, der evin beyi, **hanım şimdi yayar sofrayı.**

Yerler, içerler, çay-kahve faslı biter. Biraz otururlar, bizimkisi:

—Sizi bilmem ama benim ikindiye doğru midem ezilir hep.

Hanım, **"kusura bakmayın, akıl edemedik. Hemen bir çay demlerim"** özürleri içindeyken, misafir keser evsahibesinin sözünü:

—Yok, çay olmasa da olur. Sen yiyecek bişeyler getir.

O da yenir. Vakit akşam olunca hep beraber yemeğe otururlar. Misafir öyle bir yemekte, çorbayı, pilavı öyle bir kaşıklamaktadır ki, akıllara ziyan. Yemek biter, evin beyi:

—Muhterem doydunuz inşallah.

—Elhamdülillah da bizim yememiz doymasına değil, nefsimizi öldürdük azıcık.

Yahlacaktır, şilteler serilir. Misafire yer gösterildiğinde:

—Kızım ben şimdi bişey yemeden yatarsam mümkünü yok uyku tutmaz.

Hanım hemen bir tepsi hazırlayıp getirir, silip süpürür, kazır siniyi misafir.

Yatağa devrilmeden seslenir bizimki dışarı:

—Hanım kızım öyle uzunboylu sıkıntıya girme. Bir testi su ile peynir-ekmek bırakıver başucuma.

Sabah olur, binbir çeşit bir kahvaltıdan sonra kahvesini höpürdetip, geğirtisini dindirdikten sonra davranır ihtiyar:

—Ee yolcu yolunda gerek. Bana biraz yolluk, azık birşeyler hazırlarsınız herhalde.

Hazırlanan çıkını alır. Tam gitmeye davranırken karı-koca nerdeyse aynı sözlerle durdururlar misafiri:

—Hayırlısıyla git amca da sormayı unuttuk, yolculuk nereye?

—Hani şu dağın tepesinde bir yatır var ya. Niyetim oraya gidip bir dua etmek. Üstünüze afiyet şu aralar iştahım biraz zayıf. Neredeyse yemeden içmeden kesildim. Belki o zatın yüzü suyu hürmetine şifa bulurum.

—Aman muhterem, dönerken dağın öbür tarafında daha kestirme bir yol var. Oradan dönüver daha iyi.

CORK

Heten Keten

ÇOMUKİN

Akın Çavdarlı

TURSUN

Yılmaz Okumuş/Mümin Durmaz

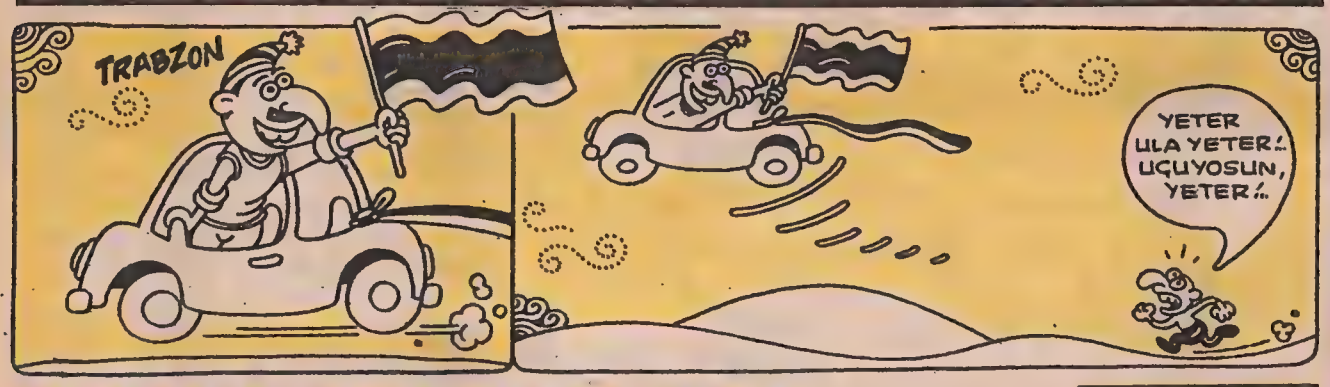

BABA ERENLER

Fatih Kaçan

BULUŞ BİLL

Hasan

GENEL GÜLDÜR

ALTAY MARTI

Erman ile Hıncal

Erman ile Hıncal karşılıklı oturmuş, laklak etmektedirler. Programın adı "Kale Arkası"dır. Söze Erman girer:

—Eveet! Pozisyonu görüyorsun Hıncal, görüyorsun değil mi? Görmüyorsan bi kafa atabilirim sana sevabına.

—Görüyorum hoca. Hihohiaihihioopehehitissehihi!

—Aaa, stüdyoya garip bir hayvan girdi galiba! Nezle olmuş kediyle kıçına sinek konmuş at karışımı bi ses geldi. Pıst, kameraman! Etrafı bi kolaçan etsene koçum.

—Ay aşkolsun Erman! Benim yahu! Gülüyordum sadece.

—Böyle de gülüş mü olur be! Bi yumruk atarım şimdi.

—İleri gidiyorsun ama hocam! Bu kabzımal ağzını bırak. O eskidendi. Artık emekli bir hakemsin. Biraz ağırbaşlı ol. Bu dünya kabadayılara da kalmaz. Paşa paşa programını sun.

—Haklı olabilirsin. Pekâlâ! Bak şimdi! Seyret! Gençlerbirliği—Kayseri maçı... Kona golü atıyooor... Sonra da sahanın dışına çıkıyor. Tel örgüleri aşıp tribünlerin olduğu kapıdan dışarıya fırlıyor ve stad önündeki kokoreççilerden biriyle kucaklaşıyor. Şimdi bu durumda n'apılır? Söyle! Hadi söyle! Söylesene be adam!

—Ehm, kem, küm. Zor bir soru... Bu konuda Futbol Federasyonu El Kitabı ve Milli Güvenlik Kurulu 2 no'lu bildirisine bakmam gerekiyor. Futbolcunun gol sonrasındaki sevinci...

—Hüoop! Hüoop! Kopya çekme! Kırmıyim kemiklerini!

—Bilmiyom!Sen söyle.

—Anlatıyorum, dinle. Burada hakem hatalı... Elin Arabına, şu Şırnak kömürü kılıklı herife göz yumuyor. Halbuki yanına çağırıp yüzüne tükürmesi, sağlı sollu iki tokat patlatması ve şortunu aşağıya indirmesi gerekiyordu. UEFA'nın son kararı böyle. Eee, tabi sen bilmezsin böyle şeyleri.

—Hopdedik Erman. Ağzını topla biraz. Benim de bi şahsiyetim var. Ayrıca Zabah gazetesinde koskoca köşem var. Okurlarım var. İman dolu göğsüm gibi serhaddim var. Ülserim var. (Bu sonuncuyu söylememeliydim galiba.)

—Kes, kes! Şimdi ikinci pozisyona geçiyoruz. Ankaragücü–Antalya maçı... Antalya 3–1 mağlup. Kızgın taraftarlar sahaya yabancı cisim ve bozuk para atıyorlar. Yan hakem bu paralardan iki—üçünü cebine indiriyor. Orta hakem durumu çakozluyor ve işte seyrediyoruz, yavaş çekimde ona doğru gidiyor. Sence ne yapmalı? Söyle bakiim! Bilemezsen biraz karaciğerine çalışmayı düşünüyorum. Çok değil, üç-dört yumrukcuk.

—Ne bilim ben be! Bana GS'i, Mustafa Denizli'yi sor arkadaş. TEM yolu tehlikeli mi değil mi, bunu sor. Nazım'ın şiirlerini en iyi okuyanın Aslan Amca olup olmadığını sor. Necdet Menzir ve diğer polislerle aram iyidir. Onlarla ilgili bir şey sor. Ya da ne bileyim, mankenlerin apış aralarını sor.

—Tüh, yazıklar olsun sana. Hiç birinız hiç bir şey bilmiyorsunuz. Her şeyi ben mi öğreteceğim size. Alem buysa kral ben miyim yoksa!

—Ermaaan, Ermaaan! Yine havaya girdin. Kabzımallık günlerini, domates–hıyar–patlıcanlı yıllarını ne de çabuk unuttun.

—Benimle hiç kimse böyle konuşamaz Hıncal. Ben adamı oyarım. O koca kafana bi şaplak indirmek şart oldu artık.

—Yapma, kafama vurma. Gıdıklanırım. Hihohiehiehihihioooihihehsshieheheh!

—Kameraman, mutfakta kedi mi var?

—Kıskanıyosun di mi! Seni eski dolmabiberci seniii! Seni UEFA'ya şikâyet etmezsem Dinç Bilgin beni işten atsın. Görürsün sen!

—Yav Hıncal dur! Birbirimize girmeyelim. Böyle saf ülkenin saf taraftarlarını bulmuşken, böylesine adam yerine konuyorken ne diye yiyoruz birbirimizi arkadaş! Cukka sağlam. İşimize bakalım.

—Haklısın, devam et anasını satıyim. Pozisyon göster. Millete ilklerine kadar futbol öğretelim.

KADİFE KULAK...

ÖZET: ADAMLARIMIZ KADİFE KULAK VE ÖLÜ, EĞİTİMDEN KAÇMAK İÇİN BÖLÜĞÜN FUTBOL TAKIMINA KAPAĞI ATARLAR... ANCAK KAZIN AYAĞI ÖYLE DİİLDİR.

Erdal Belenlioğlu
Hasan Kaçan

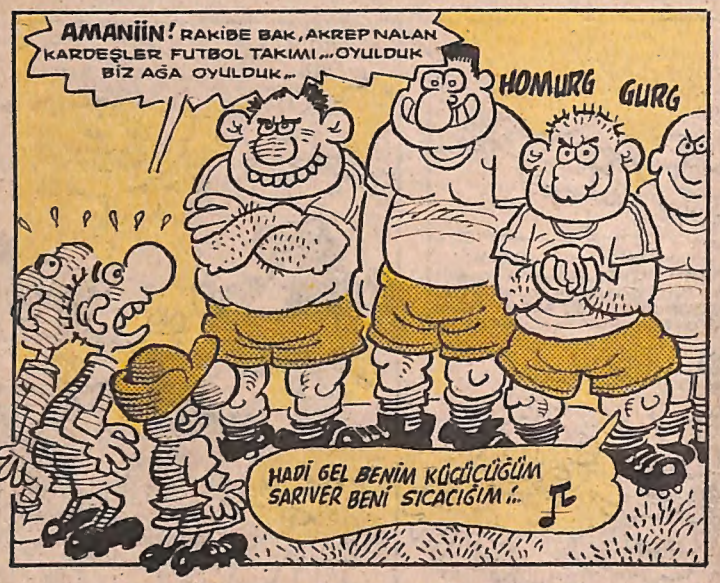

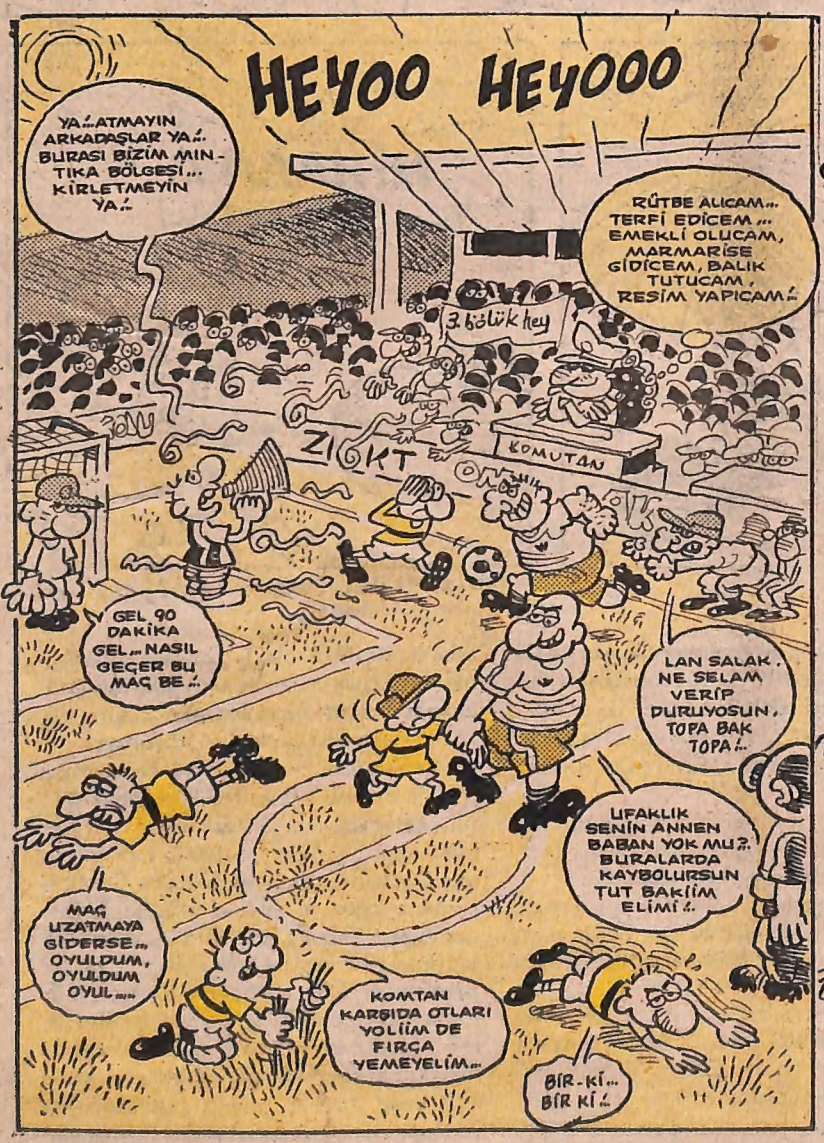

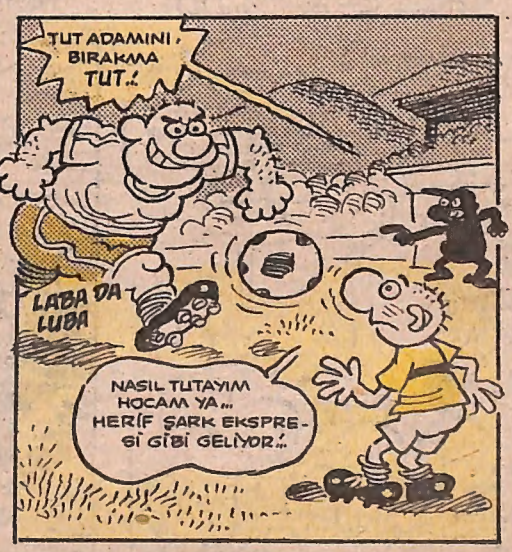

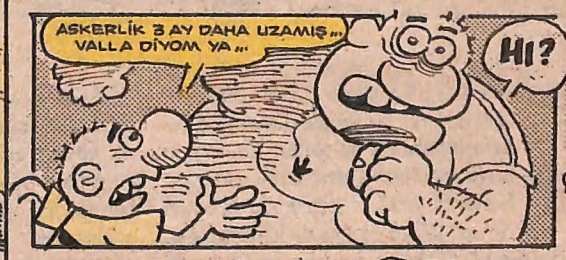

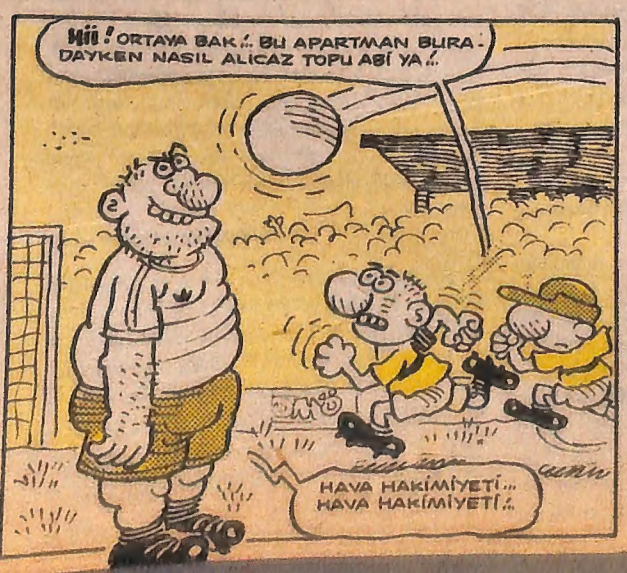

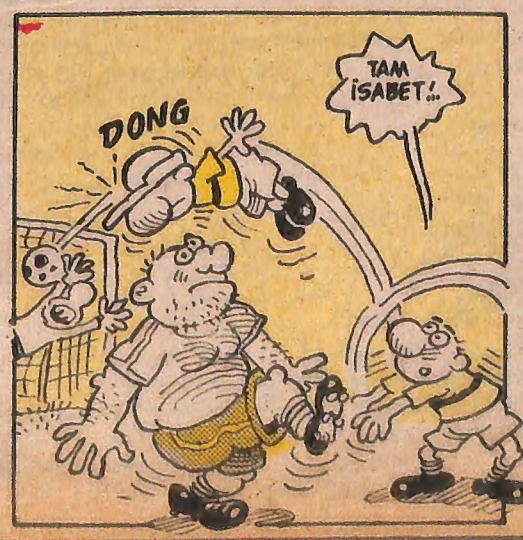

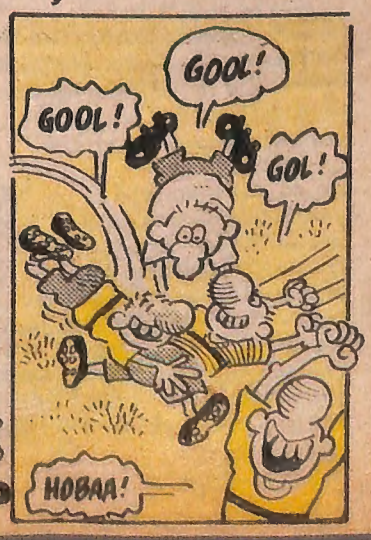

KADİFE KULAK...

Erdal Belenlioğlu
Hasan Kaçan

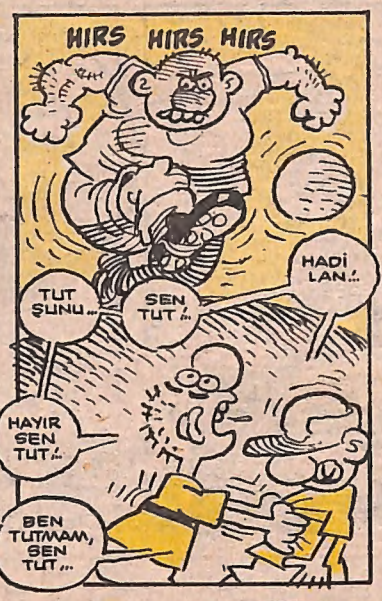

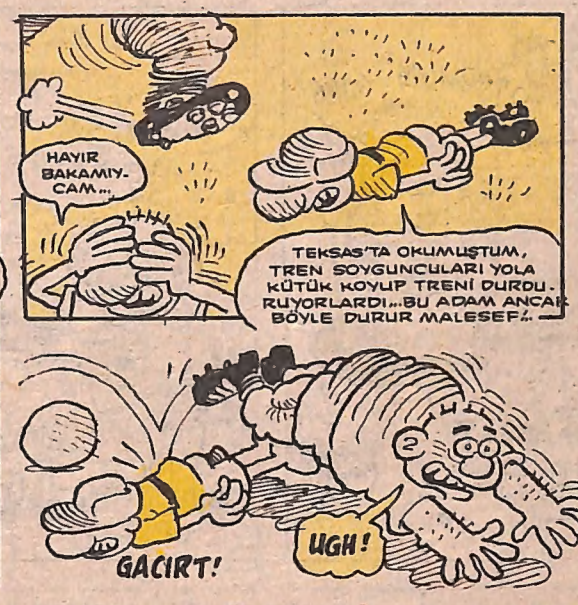

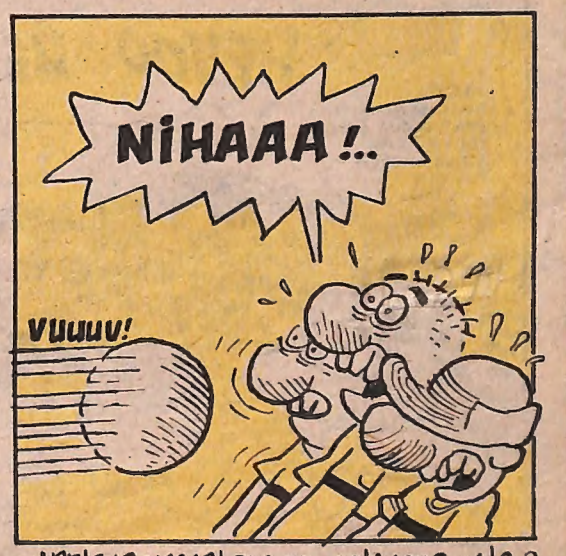

Haftaya: Kayalara mı geliyoruz usta-2...

USTURA'ya mektup var

Sevgili Ustura çalışanları

Öncelikle yayın hayatınızda başarılar dileyerek başlamak istiyorum. Ancak başarılar dilememin nedeni bugüne kadar hiçbir mizah dergisinde alamadığım tadları derginizde bulmam değil. Elbette derginizdeki yazar ve çizerlerin mizah konusundaki yetkinliklerine bir diyeceğim yok. Ama derginiz, birçok kişinin gözünden kaçan ya da bilinçli olarak göz ardı edilen bir özelliği yüzünden ilgimi çekiyor: Halkı laik ve müslüman olarak iki kampa ayırmaya kalkanların yarattığı yapay tartışma ortamına birleştirici bir unsur, hoş bir tebessüm olarak katılmanız...

Ama ne yazık ki derginize gelen bazı mektuplardan anladığım kadarıyla bazı insanlar henüz Ustura'nın birleştirici yönünü pek kavrayamamışlar. Bazıları Hasan Kaçan'ın dini inançlarının, her zamanki gibi tiraj kaygısıyla saçma sapan yansıtıldığı Aktüel Dergisi'nden yaptıkları atgözlükleri sayesinde dergiyi yobazların kalesi olarak görürken, bir kısım aklı evvel de dergiyi Müslüman camiaya atfederek eleştirmeye çalışıyor. Bunlar aslında ülkemizde yazıların değil sadece başlıkların okunduğunu gösteren üzücü örnekler. Ve bu cehaletten her zaman laik-müslüman ayrımını körükleyenler kârlı çıkıyor. Aynı 12 Eylül öncesinde insanları faşist-komünist diye ikiye bölenlerin kârlı çıktıkları gibi.

Laik-Müslüman tartışmasını körükleyenler, gerçekten bu ülkenin iyiliğini düşünenlerin seslerini bir şekilde duyurmaya çalışacaklarını da biliyorlar. Onun için kendi entellektüel tanımlarını yaratıyor, imajlarını gözden geçiriyorlar ki aydın olmayı, bilinçli olmayı da kimseye kaptırmasınlar. Köylü olmayı dünyanın en kötü ayıbı haline getiriyorlar ki zaten istedikleri gibi at oynattıkları ortamlarda daha da rahat edebilsinler, dejenerasyonu ve özentiliği herkesin gözünde yüceltebilsinler. Böylece 12 Eylül öncesinde örneğini benim gibi birçok kişinin de yaşadığı ve yine milleti kamplara ayırma taktiğiyle engellenen özgürlük hareketleri bastırılsın. Köylülerle aydınların omuz omuza gelmeleri toplumsal uyanışlar bir daha tekerrür etmesin, kendi yarattıkları cilalı kesimin karşısına bilinçli kitleler çıkmasın.

İşte ben Ustura'yı bütün bu ince hesapların dışında kendi yolunda ilerleyen, üstelik kendisine gerçek bir misyon bulmuş bir yayın organı olarak gördüğüm için seviyorum. Böyle fikrini özgürce söyleyen yayın organları çıktıkça, sizin deyiminizle "kafasına göre traş edenler" arttıkça insan kendini biran için bile olsa özgür bir ülkede sanıyor.

Osman Tatlıpermak/İstanbul

Sayın Hasan Kaçan,

Derginizin uzun ömürlü olması dileklerimle yeni yayın döneminizi kutlarım.

Umarım beni Mikrop'tan ve Gırgır'dan hatırlarsınız. Şu anda Gaziantep'teyim ve serbest mimarlık yapıyorum.

Karikatüre buradan devam etmeye çalışıyorum ama, bazı dergilerin az yer vermesi, Avni'nin de arka sayfayı kaldırması, biz Anadolu'dakileri biraz zor duruma düşürdü.

Aslında Avni, gerek amatörlere, gerekse Gırgır'ın eski halindeki gibi Anadolu'dakilere fazla ilgi göstermedi. Dergi nasıl olsa çıkıyor diye... Ama hata ettiler. Çünkü arka sayfasının çok büyük okuyucu grubu vardı. Hatta çoğu önce arkayı okuyordu.

Onların önemsememesi ustalaşmış birçok arkadaşı da küstürdü. Oysa onların çevresi de onlar kadar sürekli dergiyi takip ediyordu.

Beşinci sayınızda, arka sayfayı aynı anlayışta oluşturmanız takdir edici bir şey. Bunun sizlere de büyük okuyucu kitlesi kazandıracağına inanıyorum.

Ben de kalemi bırakmıştım ama, gerek arka sayfanızdan dolayı, gerekse sizlerle çalışma isteğiyle yeniden çizmeye başladım. Mümkün olduğunca her hafta göndereceğim.

Derginiz için birkaç önerim ise;

—Okuyucuyla sürekli diyalog içerisinde olun.

—İnsanlar kendisiyle ilgili birkaç satır birşey bulması o dergiye sahiplenmesini sağlıyor. (Örneğin Oğuz Aral'ın karikatür eleştirileri gibi...)

—Oğuz Aral bu psikolojiyi çok iyi biliyordu.

—O insanların en büyük arzusu birgün derginin içinde karikatürlerinin yayınlanmasıdır.

M.Cemil Açıkkol/Gaziantep

Bildiğiniz gibi bu yıl Cumhuriyet Bayramını Taksim Meydanı'nda "güle oynaya" kutladık. Medyanın hızlı kalemşörleri durur mu, laikliği koruma görevini çadır tiyatrosunda hoplayıp zıplayarak, millete gaz vererek yerine getiren popçuları hemen demokratikleşmenin, sivilleşmenin bir göstergesi ilan ettiler. Ayşe Arman nam hanım luzumu Hürriyet'in ekindeki, olaylara siyah gözlükleriyle bakıp zorlukla görebildiği dünyayı, vasatın altında bir uslupla anlatabildiği köşesinde daha önceki 29 Ekim'lerde çocukların (daha doğrusu kendisinin) zorla stadyuma götürüldüğünü, topların, tankların geçişini izlerken anlamsız şiirler dinlemekten baygınlıklar geçirdiğini yazdı.

Ayşe Hanım; Fransızların 14 Temmuz'una öykünüyor olabilirsiniz, bir diyeceğimiz yok. Ama dikkat edin, kaş yapayım derken göz çıkarmaktasınız. Üzerinde yaşadığımız topraklar, o toplar ve tüfekler sayesinde kazanıldı. Cumhuriyetimizin doğuşu, o anlamsız dediğiniz dizelerle ölümsüzleşti. Ülkemiz yine bir tehlike altında kalsa pop yıldızları kaçacak delik ararken kendilerini ateşe atacak olanlar, o dizelerle büyümüş, o silahları taşıyan şerefli Türk Askerleri olacaktır. Bir resmi geçidin anlamı budur. Çocuklarımıza, bu Cumhuriyeti kuranların gelecek nesillerine, şerefli bir millet olmanın coşkusunu yaşamayı çok görmeyin. Bir resmi geçidi gözleri dolarak izleyen gaziler yaşıyor hala bu ülkede. Olur, Cumhuriyet Bayramı, ulusal bir bayram gibi değil, Yılbaşı gecesi gibi kutlansın. Hatta çocuklarımız ülkeyi popçuların kurtardığını sanadursun, bize ne. Sonra sıra neye gelecek? İstiklal Marşının bayatladığını, anlamsız olduğunu söyleyip onun yerine günün moda şarkılarından birini mi tavsiye edeceksiniz?

Behri Yalçınkaya/Emekli Albay

Recep Tayyip Erdoğan, Vali Kozakçıoğlu'nun 29 Ekim törenleri sonrasında yönelttiği eleştirileri "Ben camide valinin olmayışı dikkat çekti diye bir şey söylüyor muyum?" şeklinde cevaplamış. "Şölende benim olmayışım dikkat çekiyor da % 99'u Müslüman olan Türkiye'de yöneticilerin camide olmayışı niye dikkat çekmiyor?" diye de devam etmiş. Bence de % 99'u Müslüman olan bir

(Devamı 15. sayfada)

İZMİR'Lİ Çelik Bilek ve Rodi

YUSUF AKINCI.. MÜMİN DURMAZ

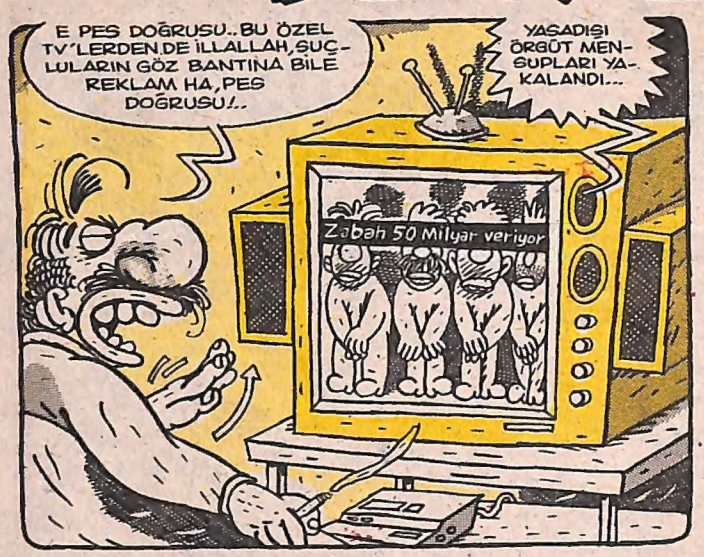

(14. sayfadan devam)

ülkenin yöneticilerinin camiye gitmeleri onlar için daha hayırlı olur ancak, Tayyip Bey'in resmi geçide katılmaması onun mesleğinin gereklerini yerine getirmekten ısrarla kaçınan, sorumsuz bir politikacı olduğunu gösteriyor ne yazık ki. Böyle bir belediye başkanından zaten hizmet beklemiyoruz ama en azından bulunduğu makama karşı saygılı olmasını beklerdik. Ayrıca partisinin ana temasını oluşturan din konusunu böylesine hoyratça politikaya alet etmesi de ayıplanacak bir davranış. İslam'da zorlamanın olmadığını, kendileri iktidara geçince herkesin daha da özgürleşeceğini her fırsatta tekrarlayan Refah neferleri, daha iktidara gelmeden yöneticilerin neden camiye gitmediklerini sorgulamaya başladılar. İktidara gelirlerse bize neler yapmazlar?

Serhat Balaban/Yenibosna

Panik yapmayın efendiler.

6. sayıdaki giriş yazısı yüreğimize su yerine kezzap serpti. Derginin 30.000'lerden 17.000'lere inmesi problem teşkil etmez sanıyorum, çünkü bir dergini gerçek okuyucu sayısını bulması en az 5-6 ay sürer. (haftalık dergi için 3 ay diyelim) Üniversite öğrencileri için düşündükleriniz fifty/fifty doğru sayılır. Çünkü bu insancıklardan birisi dergi alır yirmisi okur. Aranızdaki hırlaşmayı bırakınız, çünkü "öfkeyle kalkan zararla oturur" "Kıragı" Tekkesi şeyhinin "cemaatler amipler gibidir, bölünerek çoğalırlar" özlü sözü bari sizin için geçerli olmasın. Yani Ustura bölünerek fasarya dergilere zemin hazırlamasın (inşallah).

Pırtav efendiye de söyleyin Whiskas ayaklarını bıraksın, bulduğuyla yetinsin.

Bu arada derginin gün geçtikçe iyiye gittiğini söyleyemem. Bunda zorlama esprilerin ve henüz (uzlaşma adına) toplumsal yapılarımızın neresinde olduğunuza karar verememenizin etkisi var sanıyorum. Neyseniz o olun lütfen, siz kendinize kaftan biçmeseniz de toplum biçer, o da ya büyük gelir ya küçük.

Daha başarılı "Ustura"larda buluşmak dileğiyle

F. Ortatepe

Sevgili Usturacılar

Derginizin 2. sayısından bu yana mizahın insanların tümünü aynı anda memnun edemeyeceğini anlamış bulunuyorum. Bazı arkadaşlar size mürteci derken bazıları da gevşek buluyor sizi. (iki türden de mektuplar veriyorsunuz ya, çok hoşuma gidiyor.) Aslında değişik bir durummuş gibi geldi bana. Nasıl yaptınız bunu?

Dikkatimi çeken, kafamı kurcalayan bir husus var. Yaşamlarına mizahı sokmuş insanlar, nasıl bu denli öfke ve kinle dolu olabiliyorlar?

Bir de sipariş verenler var. Bunlar da komik. Şunu yazmayın, bunu çizmeyin, falan diyorlar. Çocukluğumdan beri mizah dergilerini takip ederim. Hatta babamın biriktirdiği esas Ustura'(kızmazsınız herhalde)ları da okuyabilmiş şanslılardanım. Lise'de okurken Hasan Kaçan ve saz arkadaşları Hıbır'ı çıkarmışlardı. Çarşambaları bekler olmuştuk. (Yanlış hatırlamıyorum inşallah) İlk önce azar azar başladılar. Sonra ayar iyice bozuldu. Dergiyi evde saklar olmuştuk. Çünkü küçük kardeşim de okumak istiyordu. Sayısını hatırlamıyorum, birkaç küsür sayı sonra artık almayalım dedim kardeşime. İstemedi. Ama sonuçta o da kabul etti. Kestik dergiyi.

Hıbır'ı bırakmamda payı olanlardan Hasan Kaçan'ın çıkaracağı bir dergiye para vereceğimi o zaman söyleseler di bana, kesin inanmazdım. Ama dünyada herşey değişebiliyor.

Dilerim gayretleriniz boşa çıkmaz.

Gülçin Durman/İstanbul

Usturakoliklere...

Tüm dostlarıma diyorum ki; Aşırı derecede bağımlılık yapan bu dergiyi yaşatmak için bizler de biraz katkıda ve özveride bulunsak. Nasıl mı? Herkesin bir düşüncesi olabilir bu konuda. Ben dört haftadan beri uyguladığım yöntemimi aktarmak istiyorum.

Her hafta 12.000 TL.'yi USTURA'ya (zorunlu ve yaşamsal ihtiyaç olarak) veriyoruz. Ben ayrıca hergün 2.000 TL gibi bir çay parası bile olmayan bir miktarı işyerimdeki minik bir kutuda biriktiriyorum. 6 günde fazladan bir dergi param çıkıyor. Aldığım 2. (ikinci) dergiyi de her defasında başka bir arkadaşa hediye ediyorum. Sonuçta eline alanın bırakamayacağı bir dergi olduğu için her hafta yeni bir okuyucu ekleniyor USTURA'cılar kervanına. Hayırlısı olsun.

Ahmet İslamoğlu/BURSA

USTURA'NIN NOTU: Dergimize karikatür, yazı ve mektup gönderen okuyucularımızın telif ücretleri kendilerine gönderilmeye başlandı. Duyrulur...

MEKTUP VE FAKSLARI GELEN OKURLAR:
Esra Bahadır, Nurcan Gül, Ahmet Gül, Yusuf Karaköse, Gökçe Meltem, Ali Metin, Sami Kılıç, Musa Kanıcı, Serkan Meydanoğlu, Serra İkbal, Mahmut Kahraman, Gülçin Durman, İlker Alluş, Mustafa Olgun, Elif Öztürk, Yaşar Şah, A.Aygül/İstanbul, Abdullah Yılmaz/Bolu, Mehmet Ekinci/Kayseri, Mehmet Kutluca/Erzincan, Ali Aybir/Trabzon, Murat İpekşen/Aydın, Abdil Seven/Bartın, Bünyamin Yıldız/İzmir, Sami Kencik/Eskişehir, Ekrem Gülmez/Hatay, Cemal Şimşek/Mersin, Hüseyin Çayır/İzmit, R. Ayşe Karaçuha, Erdem Karan, Mustafa Çelikel, Sadettin Bulkan/Gümüşhane, H.İbrahim Taşkın, Oğuz Gündoğan/Manisa, Cahit Cem/Diyarbakır, Orhan Toros/Kastamonu, M.Cemil Açıkkol/G.Antep, Numan Kodal, Mustafa Gürbüz/Ankara, Baryam/Bilecik, Meltem Tosuner, Suat Atmaca/Çorum, Ahmet İslamoğlu/Bursa, Fuat Ortatepe/Adana, Atılım Kalıpçından/Edirne, Kamile Uysal/İznik, Kürşat Bozkurt/Nallıhan, Halil Koçyiğit/Konya

Ne var Ne yok... Ne var

13. TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı 5 Kasım'da başlıyor. Kitapseverlerin dikkatine sunulur.

BAZI YAZARLARIN İMZA GÜNLERİ:

5 Kasım Cumartesi: Sunay Akın, Yusuf Ziya Bahadınlı, Cengiz Bektaş, Emre Kongar, Yılmaz Odabaşı, Hıfzı Topuz, Çetin Boğa, Aziz Nesin, Füruzan Toprak, Rıza Zelyut, Oral Çalışlar, Oya Uysal, Sabahattin Kömürcüoğlu, Dursun Akçam, Ayten Mutlu, Ms. Eva Siao, Mr. Dietrich Gronau, Çetin Öner

6 Kasım Pazar: Muzaffer Abayhan, Erdal Alova, Müştak Erenus, Turgay Fişekçi, Nezihe Meriç, Osman Şahin, Nedim Gürsel, Gülten Dayıoğlu, Suna Tanaltay, Erdoğan Tanaltay, Yılmaz Elmas, Buat Vardal, Ali Balkız, Tuncay Cücenoğlu, Oktay Akbal, Mücap Ofluoğlu, M.Aykaç Erginöz, Salim Şengil, Zeki Büyüktanır, Abdülkadir Budak, Atilla Şenkon

BOSNA'DA ŞAFAK SÖKÜYOR (FAKAT KIŞ DA GELİYOR)

Dayanışma Vakfı tarafından geliri Bosna Hersek için kullanılmak üzere takvim satış kampanyası başlamıştır. Gönüllü ya da ücretli elemanlar aranmaktadır.

Müracaat Adresi:
DAYANIŞMA VAKFI Muratpaşa Mah. Muratpaşa Sk. 7/2 Aksaray/İSTANBUL
Tel: (0212) 631 14 50 – 533 42 45
Faks: (0212) 631 28 48

OKUR: Abi sen bana demiştin ki; karikatürlerde firma ve mamül isimleri aynen yazılmaz. Ama bak Çelik bileklerin üst sağdaki karikatürüğünde ayıptır söylemesi bayaa bayaa döviz bürosu ismi yazılmış... **FOKUR:** Ama tersten yazılmış. Bu reklamı azaltır nisbeten... **OKUR:** Nisbeten!..

USTURA'NIN USTALARI

USTURACILAR, yayınlanan karikatürlerinize 300 bin TL ödüyoruz

İsmail Hiçden (Mersin)

Murat Arslan

Mehmet Kahraman (Bursa)

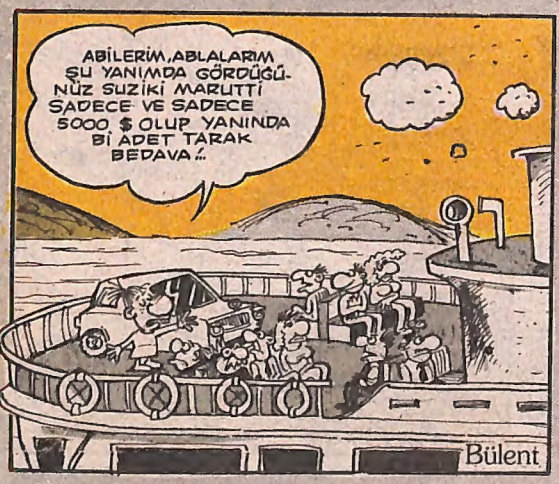

Bülent

Serhan Dönmez

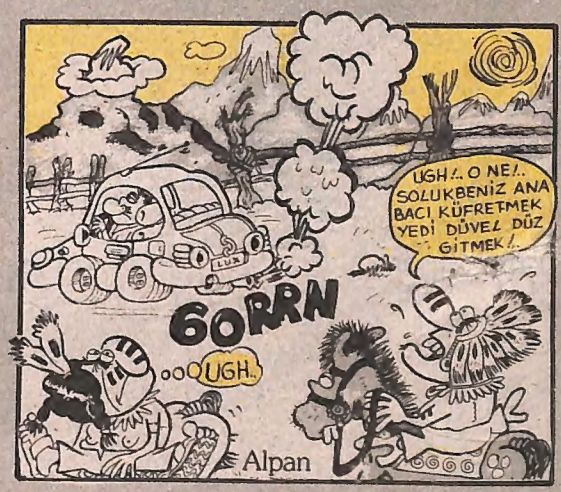

Alpan

Cem Şeker

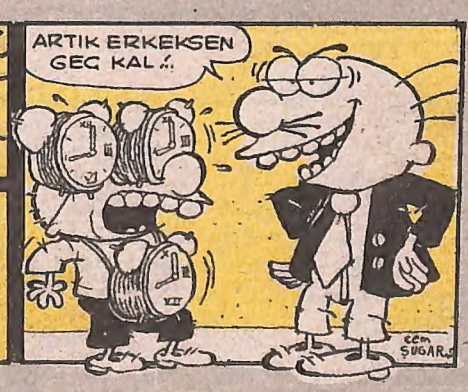

Ali Osman Taş

Akın Akıncı

Hüseyin Cırık

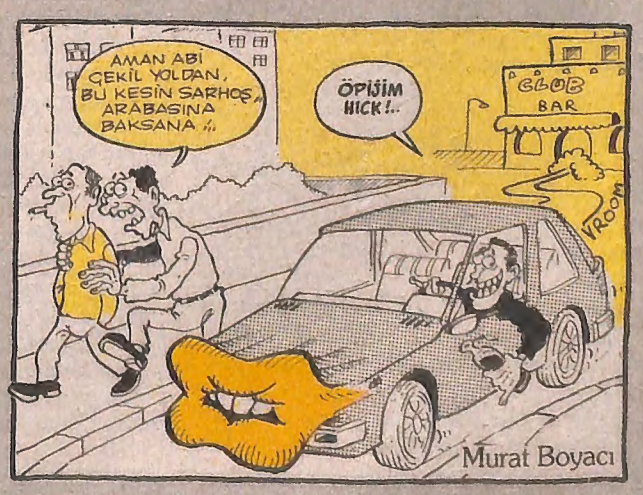

Murat Boyacı

RESİMLİ USTURA
Haftalık mizah dergisi
4 Kasım 1994 • Sayı:8

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: U Yayıncılık Reklam ve Tanıtım Hiz. LTD. ŞTİ. Adına : Serap Kaçan
Genel Yönetmen: Hasan Kaçan
Yayın Koordinatörü: Yılmaz Okumuş
Satış ve İşletme Müdürü: Haluk Bolat

Yazar ve Çizerler: Yusuf Akıncı • Ulvi Alacakaptan • Arzu Alemdarlar • Erdal Belenlioğlu • Akın Çavdarlı • Dağıstan Çetinkaya • Levent Demircan • Mümin Durmaz • Suat Göntülay • Fatih Kaçan • Hasan Kaçan • Metin Kaçan • Ahmet Keskin • Yılmaz Okumuş • Bülent Oran • Ahmet Öt • Gökhan Özcan • Sadık Pala • İbrahim Sadri • Mustafa Sui • Murat Tunalı • Cem Uygun • Turgut Yılmaz Dizgi: Hamdi Akyol Kaligrafi: Şevki Sayışman Ofset Hazırlık: Deha Grafik Baskı: Basmat Dağıtım: Birleşik Basın Dağıtım AŞ. Adres: Kervangeçmez Caddesi, Ark Sokak, Çağdaş Apt. D 7. Mecidiyeköy/İSTANBUL Tel: (0212) 288 40 63 Fax: (0212) 273 16 96